

בפי שפורסמה בעתון קאה'רי בשנת 1956 - ומתנשקת בחתונתה עם פיליפ נתנוון

עולה מחדש - לאחר 17 שנה. מימין לשמאל, במוטות החופה: וולפגנג לוף - „המרגל על זיס. בעוד דקות ספורות, תעמוד ביניהם מקשרת בגלל החתונה התאספו שוב חברי הרשת.

הדמות הבולטת בטקס היתה השושביינית - גולדה, בשמלת תכלת נאה ומצבר רוח מבריק. היא התלוצצה, בירכה, ונראתה בר כנות מאושרת כאילו היתה זו בתה שלה מתחת לחופה.

בולטת פחות, אך מאושרת לא פחות, עמדה בצד, דוממת, כשרק דמעה מתגלגלת מעיניה. קשישה אחרת, לבנת שיער, היתה זו מתילדה גולדשטיין, דודתה בת ה-80 של מרסל. במשך 14 שנות ישיבתה של מרסל בכלא, לא החמיצה הדודה אפילו ביקור אחד אצל מרסל, מהמיכסה של תריסר ביקורים לשנה שהירשו לה המצררים. למטרה זו נשארה להתגורר במצריים, כל אותן שנים ארוכות - למרות שהיה בידה להסתלק משם. הגיבורים האחרים היו שמחים ונרגשים לא פחות. היה זה מרגש לראות, פנים אל פנים את

הזוג והשושבינה

מרסל נינו, עטורת הינומה וצוחקת באו"ר, מתחת לחופה, כשלצידה האחד בעלה, אלי בוגר, חבוש כיפה לכבוד הטקס, ולצידה השני ראש הממשלה, מנוסת היה עור עלם צעיר. רוברט דאסא, ויקטור לוי, וכל האחרים - היה זה בדיוק כאילו נכנסת לאלום חתונות, ומצאת עצמך עומד פנים אל פנים עם כל גיבוריו של איאן פלמינג.

האלמונים הללו, ששמותיהם היוו סוד כמוס במשך שנים ארוכות. בצדעיו של אברהם דר, הלא הוא ג'ון דארלינג המיסטורי, הי איש שהקים את הרשת, כבר זרקה השיבה פיליפ נתנוון, שבכיס מעילו התלקחה פצצת התבערה, וכך נתפסה הרשת - לא

מטפחת מסורתית למהדרין, מעשה ריקמה מימי הסבתא. היתה זו גולדה שגילתה לראשונה, בהערת אגב, את נוכחותם בארץ של חברי הרשת - ובחתונתה של מרסל, הופיעה כל צמרת המדינה להצדיע בפניה ובפני חברים האחרים לרשת. פנים בבית-הכנסת בנווה-מגן, לא היו יצירי דמיון. הם היו מציאותיים מאוד. גם הברכה שאיחל אחד מהם, היתה מציאותית מאוד, ולקוחה ממושגי המקצוע. „הפעם” חייך לעבר קוליגה, „אני מאחל למרסל שלא תשתחרר ממאסר עולם.”